

# РЕШЕНИЕ

№ 224

гр. Казанлък, 23.04.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,** в  
публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и  
четвърта година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА  
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско  
дело № 20245510100056 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба от К. Х. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: \*\*\*\*, чрез пълномощника си адв. Т. Д. от \*\*\*\*, с адрес на кантората: \*\*\*\*, против Т. В. А., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: \*\*\*\*. Ищецът твърди, че на \*\*\*\* г. с ответницата сключили граждански брак на \*\*\*\* г., който бил първи и за двамата и от който се родили двете им деца П. К. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, род. на \*\*\*\* г. и Х. К. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, род. на \*\*\*\* г. Сочи, че отначало бракът им вървял добре, като живели в гр. К., в къщата на родителите на ищеца, заедно с тях. Двамата със съпругата му работели и се разбирали. Въпреки, че и двамата получавали добри доходи, тежестта за поемане на разходите за дома и издръжката на семейството им поемал ищецът. Твърди, че животът им протичал нормално. Понякога се случвало да се спречат за дребни неща, но бързо възстановявали добрите си отношения. По-сериозните им проблеми възникнали след раждането на второто им дете. Сочи, че постепенно ответницата започнала да се отчуждава от съпруга си и да го negliжира. Започнали все по-рядко да разговарят и да си споделят. Когато дъщеря им Х. била на около 2-3 години, съпругата му се изнесла в дома на своята майка в с. Д. С. заедно с двете им деца. Ищецът не разбрал повода за раздялата им и многократно я търсил, за да се върне и отново да живеят като семейство. След около два месеца тя се върнала в дома им и за кратко всичко между тях било наред. За негова изненада, отново без видима причина и без обяснения от нейна страна, след около половин година ответницата отново се изнесла при майка си, заедно с децата. Върнала се при съпруга си след два месеца. Това нейно напускане и връщане в дома им

продължило докато дъщеря им станала ученичка, а майката взела решение да ги напусне окончателно и заминала в К.. Твърди, че работел и му било трудно да се справя сам с грижата за двете малолетни тогава деца и със съгласието на ответницата ги оставил при нейната майка в с. Д. С.. Така всяка седмица пътувал от гр. К. до техния дом, за да ги вижда и прекарва време с тях. Средствата за тяхната издръжка поемал изцяло той. Ответницата останала в чужбина, като разбирал от близки и познати, че след К. се установила в Г.. Не поддържали вече никаква връзка. Оттогава дори не знаел телефонния ѝ номер. Живеели разделени вече повече от 20 години. Твърди, че продължителната фактическа раздяла между тях, желанието ѝ да живее сама без съпруга си и децата, незаинтересоваността ѝ към семейството им довело до дълбоко и непоправимо разстройство на брака им. Запазването на брачната им връзка и приетия за нормален семеен живот се обезсмислило. Горното пораждало правния интерес да се обърне към съда и да поиска бракът им да бъде прекратен с развод по вина на ответницата. Моли съда да постанови решение, с което да прекрати брака между страните като дълбоко и непоправимо разстроен, по вина на ответницата и предостави на ищеца ползването на семейното жилище, находящо се в гр. К., \*\*\*\*, негова лична собственост.

Претендира разноски в производството.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК не е депозиран отговор от ответника.

В съдебно заседание ищецът се яви лично и с процесуалния си представител поддържа предявените от искове, а ответникът не се яви и не упълномощи представител. Ищецът заяви, че той е отгледал децата, като те живеели и в с. Д. С. при майката на ответницата. Съпругата му заминала преди много години в Г., а след това се преместила в К.. Тя знае за развода, както и децата им. Ищецът не знае къде се намира съпругата му в момента. Тя отказала да се разведат по взаимно съгласие. Не се чувал с нея от много време и не поддържат връзка.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема за установено от **фактическа страна** следното:

Страните по спора сключили граждански брак на \*\*\*\* г. като съпругата приела да носи брачното фамилно име – Д., което се установява от Удостоверение за сключен граждански брак издадено въз основа на Акт за граждански брак № \*\*\*\*/\*\*\*\* г. на Община К..

От брака си страните имат родени две деца – П. К. Д., ЕГН \*\*\*\*\* – пълнолетен, видно от Удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № \*\*\*\* г. на Община К. и Х. К. Д., ЕГН \*\*\*\*\* – пълнолетна, видно от Удостоверение за раждане издадено въз основа на акт за раждане № \*\*\*\* г. на Община К..

Безспорно се установи, че семейното жилище на страните, представлява къща на адрес: гр. К., общ. К., \*\*\*\* и е собственост на родителите на съпруга.

По делото се събраха гласни доказателства. Свидетелката П.П., съсед на ищеца, живее в гр. К., заяви, че познава и двете страни по делото, както и техните деца. Децата докато били малки живеели при майката на Т., но К. също полагал грижи за тях. Не знае каква е причината за раздялата им. Ответницата се грижила за болната си майка и предпочела нея пред семейството си. Твърди, че К. не е конфликтна личност. Знае, че Т. периодично се прибираща при майка си. Преди 30 години ответницата окончателно напуснала семейството и повече не е търсила К.. Знае, че Т. е в К.. Не я е виждала в семейното жилище. Твърди, че ищецът е искал да подобри отношенията със съпругата си, но тя е отказвала многократно.

Свидетелят С. Д., брат на ищеца, твърди, че съпрузите не се разбирали. Т. не искала да живее заедно с брат му и ходила при майка си. Споделя, че брат му не е конфликтна личност. Не е упражнявал тормоз върху съпругата си. Твърди, че Т. не се грижила добре за семейството. След като тя заминала за Г., оставила децата при майка си. Брат му ходел да вижда децата по два пъти на месец, давал им и пари. К. искал да се съберат, но тя отказвала. Отказала му и да се разведат по взаимно съгласие. Не знае кога тя се прибира в България. Децата посещавали баща си редовно.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, събраните доказателства, прецени ги заедно и поотделно и съобрази приложения закон, по свое убеждение, приема от **правна страна** следното:

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът намира, че предявеният иск за развод е основателен и доказан – бракът между страните е дълбоко и непоправимо разстроен. Причина за това е, че преди повече от 20 години ответницата е напуснала съпруга си и семейното жилище. Установила се да живее и работи в чужбина и дълги години не е полагала грижи за семейството си. Продължителната фактическа раздяла между тях, желанието на съпругата да живее сама без съпруга си и децата, незаинтересоваността ѝ към семейството им довело до дълбоко и непоправимо разстройство на брака им. Тежестта по отглеждането на децата, разходите за дома и издръжката на семейството се поемала в по-голямата част от ищеца. Съпругата мислила предимно за себе си, като negliжирала ищеца и децата. Това довело до охлаждане на отношенията им като съпрузи.

Ответницата не се е възползва от възможността да посочи конкретно виновно поведение на съпруга си, както и не ангажира доказателства за причинноследствена връзка от поведението на ищеца с настъпилото разстройство на брачната връзка.

С оглед на гореизложеното, бракът на страните е изпразнен от духовното съдържание, предписвано от нормите на закона и морала. Установените по делото обстоятелства обуславят несъмнения извод, че брачната връзка е дълбоко и непоправимо разстроена по смисъла на чл. 49, ал.1 от СК. Отношенията между съпрузите не съответстват на правните

принципи, установени в Семейния кодекс. Брачната връзка съществува само формално, поради което не е полезна нито за съпрузите, нито за обществото. При това положение запазването на брака не създава нормални условия за живот на съпрузите и искът за прекратяването му следва да се уважи, като съдът приема, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство има съпругата.

По иска с правно основание чл. 56, ал. 1 от СК за предоставяне ползването на семейното жилище след развода, съдът счита, че следва да предостави ползването на семейното жилище на ищеца, поради факта, че то е собственост на родителите му и ответницата не оспори този иск и не заяви претенции да ползва семейното жилище.

Предвид изхода на спора относно вината, на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 6, т. 2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, ответницата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на РС-Казанлък сумата 50,00 лева - държавна такса при решаване на делото по иска за развод. Ищецът направи своевременно искане за присъждане на разноски и представи доказателства за извършени такива в общ размер на 1227,70 лв., от които 1200,00 лв. - адвокатско възнаграждение, 25,00 лв. – държавна такса и банкова комисионна 2,70 лв., поради което ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца разноски в размер на 1227,70 лв..

Водим от горното, РС-Казанлък

## **РЕШИ:**

**ПРЕКРАТЯВА БРАКА** между К. Х. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. К., общ. К., \*\*\*\* и Т. В. А., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: \*\*\*\*, за който е съставен Акт за граждански брак № \*\*\*\*/\*\*\*\* г. на Община К., поради дълбокото му и непоправимо разстройство.

**ОБЯВЯВА** на основание чл. 49, ал. 3 от СК, че вина за разстройството на брака има съпругата Т. В. А., ЕГН \*\*\*\*\*.

**ПРЕДОСТАВЯ**, на осн. чл. 56, ал. 1 от СК, ползването на семейното жилище, находящо се в \*\*\*\*, на съпруга К. Х. Д., ЕГН \*\*\*\*\*.

**ОСЪЖДА**, на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 6, т. 2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, Т. В. А., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: \*\*\*\*, да заплати по сметка на КРС сумата от 50,00 лв., представляваща окончателна държавна такса за прекратяване на брака.

**ОСЪЖДА** Т. В. А., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: \*\*\*\*, да заплати на К. Х. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: \*\*\*\*, сторените по делото разноски в размер на 1227,70 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС-Стара Загора в

двуседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Районен съд – Казанлък:** \_\_\_\_\_